МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАКАЗ 18.06.2026 № 961
Зареєстровано в Міністерствіюстиції України 24 липня 2026 року
за № 1078/46472

Про внесення змін до Порядку реагування на випадки булінгу (цькування) та Порядку застосування заходів виховного впливу

Відповідно до абзацу дев'ятого частини першої статті 64 Закону України «Про освіту», пункту 8 Положення про Міністерство освіти і науки України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року № 630,

НАКАЗУЮ:

1. Внести зміни до Порядку реагування на випадки булінгу (цькування), затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 28 грудня 2019 року № 1646, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 03 лютого 2020 року за № 111/34394, виклавши його у новій редакції, що додається.

2. Внести зміни до Порядку застосування заходів виховного впливу, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 28 грудня 2019 року № 1646, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 03 лютого 2020 року за № 112/34395, виклавши його у новій редакції, що додається.

3. Директорату дошкільної та інклюзивної освіти (Лотоцька Алевтина) забезпечити у встановленому порядку подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Департаменту забезпечення документообігу, контролю та інформаційних технологій (Єрко Інна) зробити відмітку у справах архіву.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

6. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Коновалову Анастасію. **Т. в. о. Міністра Євген КУДРЯВЕЦЬ**

ЗАТВЕРДЖЕНО Наказ Міністерства освіти і науки України 28 грудня 2019 року
№ 1646 (в редакції наказу Міністерства освіти і науки України
від 18 червня 2026 року № 961)

Порядок
реагування на випадки булінгу (цькування)
I. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає процедури, заходи та дії учасників колективу закладу освіти, спрямованих на своєчасне подання і розгляд повідомлень про виявлені прояви та/або ознаки насильства, зокрема булінгу (цькуванню), реагування на такі повідомлення, надання допомоги постраждалим особам, прийняття відповідних рішень, запобігання та протидію повторенню таких випадків.

2. Терміни, використані у цьому Порядку, вживаються у таких значеннях:

булінг (цькування) — психологічне, фізичне, економічне чи сексуальне насильство, тобто будь-яке умисне діяння (дія або бездіяльність), у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, яке систематично вчиняється особою стосовно дитини, з якою вони є учасниками колективу закладу освіти, або дитиною стосовно іншого учасника цього

колективу та яке порушує права, свободи, законні інтереси постраждалої особи та/або перешкоджає виконанню нею визначених законодавством обов'язків;

кривдник — учасник колективу, який вчинив насильство, зокрема булінг (цькування), стосовно іншого учасника цього колективу;

постраждала особа — учасник колективу, стосовно якого вчинено насильство;

свідок — особа, яка була очевидцем насильства або якій відомі будь-які обставини, що стосуються випадку насильства;

учасники колективу — здобувачі освіти, працівники закладу освіти, інші особи залучені до освітнього процесу.

3. Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про освіту», «Про охорону дитинства», «Про соціальні послуги», «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

4. Положення цього Порядку поширюються на заклади освіти та підрозділи інших юридичних осіб публічного чи приватного права та фізичних осіб — підприємців, які провадять освітню діяльність, крім тих, які забезпечують здобуття освіти дорослих, у тому числі післядипломної освіти.

Положення цього Порядку, що стосуються батьків, поширюються також на інших законних представників дитини.

5. Система запобігання та протидії булінгу (цькуванню) у закладі освіти визначається положенням закладу освіти про запобігання та протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми, яке розробляється з урахуванням цього Порядку, а також:

Типової програми унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 04 червня 2025 року № 658;

Порядку реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2025 року № 1513;

Порядку забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 червня 2020 року № 585;

Порядку застосування заходів виховного впливу, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 28 грудня 2019 року № 1646, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 03 лютого 2020 року за № 112/34395 (у редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 16 червня 2026 року № 936).

Положення закладу освіти про запобігання та протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми затверджується керівником закладу освіти.

6. З метою забезпечення реагування на випадки насильства, зокрема булінгу (цькування), керівник закладу освіти здійснює заходи, визначені пунктом 5 Порядку реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2025 року № 1513.

7. Проявами, які можуть свідчити про випадок насильства, зокрема, є:

замкнутість, тривожність, страх або, навпаки, демонстрація відсутності страху, ризикована, зухвала поведінка;

неврівноважена поведінка;

агресивність, напади люті, схильність до руйнації, нищення, насильства;

різка зміна звичної для дитини поведінки;

уповільнене мислення, знижена здатність до навчання;

відлюдкуватість, уникнення спілкування;

ізоляція, виключення з групи, небажання інших учасників освітнього процесу спілкуватися;

занижена самооцінка, наявність почуття провини;

поява швидкої втомлюваності, зниженої спроможності до концентрації уваги;

демонстрація страху перед появою інших учасників освітнього процесу;

схильність до пропуску навчальних занять;

відмова відвідувати заклад освіти;

депресивні стани;

аутоагресія (самоушкодження);

суїцидальні прояви;

явні фізичні ушкодження та (або) ознаки поганого самопочуття (нудота, головний біль, кволість тощо);

намагання приховати травми та обставини їх отримання;

скарги дитини на біль та (або) погане самопочуття;

вимагання особистих речей, їжі, грошей;

пошкодження або зникнення майна та (або) особистих речей;

жести, висловлювання, прізвиська, жарти, погрози, поширення інформації сексуального (інтимного) характеру або інших відомостей, які особа бажає зберегти в таємниці;

фото-, відео- та аудіоматеріали образливого змісту, фізичних або психологічних знущань, сексуального (інтимного) змісту;

поширення інформації з метою заподіяння шкоди.

8. Про наявність ознак насильства може свідчити вчинення будь-кого умисного діяння, що вчиняється всупереч волі, бажання, без згоди постраждалої особи та порушує її права, свободи, законні інтереси та/або перешкоджає виконанню нею визначених законодавством обов’язків, зокрема:

позбавлення їжі, одягу, коштів, документів, іншого майна або можливості користуватися ними, перешкоджання в отриманні освітніх та інших послуг, примушування до праці та інші правопорушення економічного характеру;

словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, поширення фото-, відео- та аудіоматеріалів знущань, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи;

будь-яка небажана форма вербальної, невербальної чи фізичної поведінки сексуального характеру, зокрема жести, образливі рухи тіла, прізвиська, образи, жарти, погрози, поширення образливих чуток, фото-, відео- та аудіоматеріалів сексуального (інтимного) змісту;

будь-які небажані фізичні дії, зокрема ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, завдання ударів.

9. Ознаками булінгу (цькування) є систематичне вчинення насильства особою стосовно дитини, з якою вони є учасниками колективу закладу освіти, або дитиною стосовно іншого учасника цього колективу.

Насильство вважається систематичним, якщо воно вчиняється два і більше разів протягом 12 місяців з дня реєстрації повідомлення про перший випадок насильства або з дня вчинення першого насильства (незалежно від наявності повідомлення та/або реєстрації повідомлення про перший випадок насильства).

10. Керівник закладу освіти зобов'язаний забезпечити функціонування механізму подання повідомлення про підозру на випадок насильства, який передбачатиме:

інформування здобувачів освіти та їх батьків, працівників закладу освіти про їх обов'язок повідомляти про випадки насильства, зокрема булінгу (цькування), з наданням інформації про шляхи інформування про такі випадки;

забезпечення функціонування різних способів отримання повідомлень про можливі випадки насильства (телефонний зв'язок, електронний лист, скринька для паперових повідомлень тощо), зокрема анонімно за бажанням особи, яка залишила повідомлення.

Перелік способів подання і отримання повідомлень (письмове повідомлення, усна заява, телефонний зв'язок, електронний лист, скринька для паперових повідомлень тощо) визначаються положенням закладу освіти про запобігання та протидію насильству та жорстокому поводженню з дітьми.

Керівник закладу освіти повинен визначити особу, яка забезпечує реєстрацію (у паперовій та/або електронній формі) та облік повідомлень про можливі випадки насильства у спосіб, визначений закладом освіти.

11. У разі виявлення ознак насильства працівник закладу освіти зобов'язаний вчинити дії, визначені абзацами першим і четвертим частини третьої статті 10^{-1} Закону України «Про охорону дитинства», зокрема:

вжити невідкладних заходів для припинення насильства;

за потреби надати домедичну допомогу, викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги та звернутися до органів Національної поліції України;

повідомити керівника закладу та принаймні одного з батьків дитини, яка постраждала від насильства та дитини яка вчинила насильство.

ІІ. Повідомлення про можливий випадок насильства

1. Будь-який працівник закладу освіти, здобувач освіти, інший учасник освітнього процесу, який помітив прояви, які можуть свідчити про випадок насильства, чи виявив ознаки насильства стосовно учасника колективу, повинен повідомити про це керівника закладу освіти.

Таке повідомлення може бути подане в усній або письмовій формі, у тому числі анонімно.

У разі якщо у вчиненні насильства підозрюється керівник закладу освіти, повідомлення подається засновнику закладу освіти або відповідному органу управління, якому підпорядковується цей заклад освіти.

Засновник закладу освіти або відповідний орган управління, якому підпорядковується заклад освіти, у разі надходження повідомлення стосовно керівника закладу освіти забезпечує виконання завдань і функцій, передбачених для керівника суб'єкта, визначених абзацами восьмим — десятим пункту 5 Порядку реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2025 року № 1513.

2. Кожне повідомлення, що надійшло до керівника закладу освіти, реєструється у день його надходження у спосіб, визначений закладом освіти.

Якщо повідомлення надійшло у вихідний, святковий, інший неробочий день або в позаробочий час, що визначені відповідно до закону, його реєстрація відбувається в перший за ним робочий день.

3. Протягом однієї доби з дня реєстрації повідомлення керівник закладу освіти зобов'язаний його розглянути.

Особливості розгляду повідомлення про можливий випадок насильства у закладі освіти, в якому здобувачі освіти проживають або цілодобово перебувають, визначаються Порядком реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2025 року № 1513.

4. У разі виявлення ознак насильства, визначених пунктом 8 розділу I цього Порядку, керівник закладу освіти зобов'язаний:

1) невідкладно (у строк, що не перевищує трьох годин з часу виявлення ознак насильства):

вжити заходів для припинення насильства та унеможливлення повторного вчинення насильства;

повідомити про це батьків дитини (крім випадку, коли кривдниками дитини є батьки);

письмово повідомити уповноважений підрозділ органу Національної поліції України та службу у справах дітей за місцем розташування закладу освіти з одночасним інформуванням про це територіального органу Національної соціальної сервісної служби України, Державної служби у справах дітей;

за потреби викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги;

2) не пізніше ніж протягом трьох робочих днів з дня отримання повідомлення скликати засідання комісії з розгляду випадків насильства та/або жорстокого поводження з дітьми (далі — комісія).

У разі виявлення ознак домашнього насильства керівник керується законодавством про запобігання та протидію домашньому насильству.

5. У разі не виявлення ознак насильства, визначених пунктом 8 розділу I цього Порядку, інформація, викладена в повідомленні, аналізується на предмет наявності ризиків насильства, після чого вживаються заходи до унеможливлення настання таких ризиків.

6. Порядок формування і затвердження складу комісії, регламент її роботи, мета, завдання, принципи її діяльності, права і обов'язки членів комісії визначаються Порядком реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2025 року № 1513.

Факт вчинення булінгу (цькування) встановлюється виключно рішенням суду, яке набрало законної сили, і не є метою чи завданням комісії.

Рішення комісії приймаються з обов'язковим дотриманням принципу найкращих інтересів дитини. Комісія зобов'язана забезпечити право дитини бути вислуханою відповідно до її віку та рівня зрілості.

Вислуховування дитини на засіданні комісії здійснюється безпосередньо у присутності батьків або їхніх представників та за участю практичного психолога або соціального педагога. Батьки можуть надати письмову згоду щодо проведення вислуховування дитини без їхньої участі. Дитина може надати у письмовій формі інформацію про факт(и) насильства або іншу відому інформацію.

Факт вислуховування дитини, форма його проведення та основний зміст висловленої позиції підлягають обов’язковій фіксації в матеріалах розгляду.

ІІІ. Запобігання та протидія насильству, зокрема булінгу (цькуванню), в закладі освіти

1. Система запобігання та протидії насильству, зокрема булінгу (цькуванню), в закладі освіти створюється керівником закладу освіти відповідно до Типової програми унеможливлення насильства та жорстокого поводження з дітьми, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 04 червня 2025 року № 658.

2. Діяльність щодо запобігання та протидії насильству, зокрема булінгу (цькуванню), в закладі освіти має бути постійним системним процесом, спрямованим на:

визначення та реалізацію необхідних заходів, способів і методів запобігання насильству, зокрема булінгу (цькування), та (або) потенційних ризиків його виникнення;

виявлення проявів і ознак насильства, зокрема булінгу (цькування), та (або) потенційних ризиків його виникнення;

визначення та реалізацію необхідних заходів, способів і методів протидії насильству, зокрема булінгу (цькування), та/або усунення потенційних ризиків його виникнення.

3. Діяльність щодо запобігання та протидії насильству, зокрема булінгу (цькуванню), в закладі освіти ґрунтується на принципах:

найкращих інтересів дитини як найвищого пріоритету;

недискримінації за будь-якими ознаками;

ненасильницької поведінки в міжособистісних стосунках;

партнерства та підтримки між педагогічним (науково-педагогічним) колективом закладу освіти і батьками (іншими законними представниками) дитини;

особистісно-орієнтованого підходу до кожної дитини;

розвитку соціального та емоційного інтелекту учасників освітнього процесу;

гендерної рівності;

участі учасників освітнього процесу в прийнятті рішень відповідно до положень законодавства та установчих документів закладу освіти.

4. Діяльність щодо запобігання та протидії насильству, зокрема булінгу (цькуванню), в закладі освіти має бути спрямована на:

створення безпечного і здорового освітнього середовища в закладі освіти;

визначення стану, причин і передумов поширення в закладі освіти насильства, зокрема булінгу (цькування);

підвищення рівня поінформованості учасників освітнього процесу про насильство, зокрема булінг (цькування);

формування в учасників колективу ненасильницьких моделей поведінки, культури діалогу та ненасильницької, безконфліктної комунікації, у тому числі шляхом залучення органів учнівського самоврядування до реалізації превентивних заходів із запобігання насильству, зокрема булінгу (цькуванню);

заохочення всіх учасників освітнього процесу до активного запобігання насильству, зокрема булінгу (цькуванню).

Генеральний директор директорату
дошкільної та інклюзивної освіти Алевтина ЛОТОЦЬКА

ЗАТВЕРДЖЕНО Наказ Міністерства освіти і науки України 28 грудня 2019 року № 1646 (в редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 18 червня 2026 року № 961)Порядок застосування заходів виховного впливу

1. Цей Порядок визначає комплекс заходів виховного впливу в закладах освіти, що можуть застосовуватися для відновлення та нормалізації відносин між кривдниками, постраждалими особами і свідками насильства; недопущення повторення випадку насильства; загальної превенції випадків насильства.

Положення цього Порядку поширюються на заклади освіти та підрозділи інших юридичних осіб публічного чи приватного права та фізичних осіб — підприємців, які провадять освітню діяльність, крім тих, які забезпечують здобуття освіти дорослих, у тому числі післядипломної освіти.

2. Заходи виховного впливу мають забезпечувати корекцію поведінки кривдників, зокрема виправлення деструктивних реакцій та способів поведінки у міжособистісних стосунках.

Також заплановані заходи мають забезпечити надання психологічної допомоги та підтримки постраждалій особі і свідкам насильства.

3. Комплекс заходів визначаються та реалізуються таким чином, щоб:

не завдавати додаткової шкоди психологічному стану учасникам колективу;

не допускати повторної травматизації;

забезпечувати право дитини на безпечне освітнє середовище.

4. Застосування заходів, спрямованих на примирення сторін, допускається виключно:

за добровільною згодою постраждалої дитини та її законних представників;

за умови відсутності ризику повторного насильства або шкоди;

з урахуванням висновку практичного психолога (за наявності).

5. Комплекс заходів до учасників колективу визначає комісія з розгляду випадків насильства та/або жорстокого поводження з дітьми (далі — комісія), склад якої затверджується керівником закладу освіти.

6. Рішення комісії має містити, зокрема:

мету, конкретні завдання, зміст, методи та форми заходів виховного впливу, психологічної допомоги та підтримки;

критерії визначення співвідношення між запланованими та отриманими результатами;

строки та суб’єктів, відповідальних за реалізацію відповідних заходів;

обґрунтування, чому запропоновані заходи відповідають найкращим інтересам кожної залученої дитини.

7. Комісія зобов’язана здійснювати моніторинг ефективності застосування визначених нею заходів та у разі необхідності коригує їх.

8. Заходи виховного впливу реалізуються педагогічними (науково-педагогічними) працівниками закладу освіти, фахівцями служби у справах дітей та центру соціальних служб із залученням необхідних фахівців із надання правової, психологічної, соціальної та іншої допомоги, в тому числі територіальних органів (підрозділів) Національної поліції України та інших суб’єктів реагування на випадки насильства.

9. Психологічний та соціально-педагогічний супровід застосування заходів виховного впливу здійснюють у межах своїх посадових обов’язків практичний психолог та соціальний педагог (за наявності) закладу освіти, зокрема:

діагностику рівня психологічної безпеки та аналіз її динаміки;

розробку заходів психологічної підтримки постраждалої особи та їх реалізацію із залученням та за згодою батьків або інших законних представників дитини;

розробку заходів психологічної підтримки кривдника та їх реалізацію із залученням та за згодою батьків або інших законних представників дитини;

консультативну допомогу всім учасникам освітнього процесу;

розробку та реалізацію профілактичних заходів.

10. Діти, які вчинили булінг (цькування) або стосовного яких вчинено булінг (цькування), мають право на отримання послуги із соціально-психологічної реабілітації відповідно до пункту 22 Порядку забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 червня 2020 року № 585.

11. У разі, якщо рішенням суду особу, яка вчинила булінг (цькування), направлено для проходження програми для дітей та інших осіб, які вчинили булінг (цькування), керівник закладу освіти зобов’язаний сприяти проходженню такою дитиною цієї програми.

За відсутності судового рішення про направлення особи, яка вчинила булінг (цькування), комісія може рекомендувати такій особі пройти зазначену програму на добровільній основі, а діти віком до 16 років можуть пройти таку програму за згодою батьків (інших законних представників дитини). Керівник закладу освіти зобов’язаний сприяти проходженню такою особою цієї програми.

12. Комісія може рекомендувати особам, які стали свідками або постраждали від насильства, зокрема булінгу (цькування), проходження Типової програми для дітей та інших осіб, які постраждали від булінгу (цькування) або стали його свідком. Керівник закладу освіти зобов’язаний сприяти проходженню такими особами цієї програми.